

UZNESENIE

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Antónie Kandravej v spore žalobcov: 1. Ján Brejčák, [redacted], 2. Ján Rusnák, [redacted], 3. Ing. Žofia Rusnáková, [redacted], 4. Mgr. Andrej Figlár, [redacted] a 5. Jozef Penxa, [redacted] všetci žalobcovia právne zastúpení JUDr. Ľubou Berezňaninovou, advokátkou so sídlom kancelárie Hlavná č. 45, 080 01 Prešov proti žalovanému: Urbárske a komposesorátne pozemkové spoločenstvo Osturňa, so sídlom Osturňa 295, 059 79 Osturňa, IČO: 17 085 829, právne zastúpenému JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom so sídlom kancelárie Štefánikova č. 8, 058 01 Poprad, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, o odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. 9C/63/2016-604 zo dňa 21.05.2018 jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobcovia sa uplatnenou žalobou domáhali určenia neplatnosti uznesení č. 1 až 11/2016, ktoré boli prijaté na valnom zhromaždení žalovaného dňa 07.02.2016. Neplatnosti uznesení valného zhromaždenia sa domáhali z dôvodu, že dňa 07.02.2016 sa v Kultúrnom dome v Osturni konalo riadne valné zhromaždenie podielnikov Urbárskeho a komposesorátneho pozemkového spoločenstva Osturňa. Na predmetnom valnom zhromaždení došlo k niekoľkým pochybeniam, ktoré podľa názoru žalobcov zakladajú nezákonnosť akýchkoľvek uznesení, ktoré boli na ňom prijaté a tiež uznesení, ktoré budú prijaté ďalšími valnými zhromaždeniami žalovaného, ktoré by sa mali konať po termíne 07.02.2016.

2. Okresný súd Kežmarok, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“), rozhodol, že cit.:

„Súd určuje neplatnosť uznesení č. 1/2016, 2/2016, 3/2016, 4/2016, 5/2016, 6/2016, 7/2016, 8/2016, 9/2016, 10/2016 a 11/2016, ktoré boli prijaté na valnom zhromaždení

žalovaného dňa 07.02.2016.

Žalobcovia majú voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal na ust. § 1 ods. 1, § 2 ods. 1, § 5 ods. 1, § 5 ods. 2, § 5 ods. 3 a § 5 ods. 4, § 13 ods. 1,2,3,4,5, § 14 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, § 15 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 18 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách (ďalej len zákon o pozemkových spoločenstvách), § 22 ods. 2, § 31 ods. 1, § 33 ods. 1, § 49, § 3 ods. 1 Občinaskeho zákonníka, čl. 5 Civilného sporového poriadku, ako aj čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky.

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pri dotknutom valnom zhromaždení zo dňa 07.02.2016 sa súd pri dokazovaní sústredil na primárnu otázku a to skutočnosť, či toto valné zhromaždenie bolo uznášaniaschopné, pretože len v takom prípade mohlo prijímať akékoľvek rozhodnutie. Vychádzajúc z počtu veľkosti podielov v prepočte na hlasy, celkový počet hlasov by mal byť 16 529 (podľa výmer) a počet hlasov 8 265 predstavuje polovicu. Na to, aby v súlade so Zmluvou o založení spoločenstva bolo akékoľvek valné zhromaždenie uznášaniaschopné, to znamená, aby mohlo prijímať akékoľvek rozhodnutia, musia sa na ňom zúčastniť členovia s nadpolovičným počtom dielov. V tomto prípade v zápisnici z valného zhromaždenia sa uvádza, že sa ho zúčastnili členovia s počtom podielov predstavujúci za daného stavu nadpolovičnú väčšinu, a z toho pohľadu by sa mohlo javiť, že valné zhromaždenie bolo uznášaniaschopné. Vykonaným dokazovaním v konaní však bolo bez akejkoľvek pochybnosti súdom zistené, že množstvo hlasov bolo falošne získaných či už v rozpore s príkazom splnomocniteľa. Zároveň bolo súdom zistené, že pri ich sčítaní došlo k manipuláciám v snahe navýšiť počet hlasov. Ak by sa odpočítali takto získané a hlasy, ktoré nebolo možné vyškrtnúť z prezentácie a ak by sa odpočítali aj hlasy na základe splnomocnení, ktoré neboli schválené výborom a nemali náležitosti plnej moci, tak jednoznačne valné zhromaždenie nebolo uznášaniaschopné, a teda nemohlo platne prijímať žiadne rozhodnutia. Pokiaľ sa za tohto stavu žalobca domáha určenia neplatnosti uznesení, ktoré predmetné valné zhromaždenie prijalo, je návrh v celom rozsahu opodstatnený, a to už len z pohľadu súdom konštatovanej skutočnosti, že predmetné valné zhromaždenie vzhľadom nespĺňalo základný predpoklad pre to, aby bolo uznášaniaschopné, t.j. nezúčastnili sa ho členovia s nadpolovičným počtom dielov. Porušenie práv žalobcov súd videl aj v tom, že žalovaný podľa veľkosti vlastných podielov spoločnej nehnuteľnosti, nevedol riadne zoznam svojich členov so zodpovedajúcou veľkosťou vlastníckych podielov spoločnej nehnuteľnosti tak, ako to mal robiť v zmysle zákona. V čase konania valného zhromaždenia nemal riadne zistený reálny počet a mená svojich členov ako aj výšku ich spoluvlastníckych podielov. Nesporným je proces zvolania valného zhromaždenia, ktoré bolo zvolané včas a riadne a v súlade so zmluvou o založení pozemkového spoločenstva s právnou subjektivitou, ako aj samotným zákonom č. 97/2013 Z.z.. Súd mal z vykonaného dokazovania za to, že zástupcovia Poľovného združenia Bystrá ktorí boli aj podielníkmi žalovaného, čo potvrdil aj svedok Ján Harabin, pripravili a zorganizovali za účelom zachovania si poľovného práva a ovládnutia spoločenstva vlastný plán, ktorý ignoroval program valného zhromaždenia, mienili odvolávať orgány spoločenstva, na čom sa už skôr dohodli. Súd prvej inštancie mal za to, že pre tento zámer predmetná skupina, ktorá neskôr aj ovládla na zhromaždení orgány spoločenstva, resp. niektorí jej členovia, sa neštítali ani falšovať či predkladať falošné plnomocenstvá a bez

pochýb dokazovanie preukázalo, že nešlo o ojedinelé, ale priam mnohonásobné konanie. Z číslovaných plnomocenstiev, ktorých bolo zrejme len 140 a tých ktorých zaslala notárka v počte 150 boli plnomocenstvá vyhotovené Poľovníckym združením a osoby registrujúce účasť na valnom zhromaždení boli nútené členmi Poľovníckeho združenia tieto plnomocenstvá akceptovať. Podľa súdu prvej inštancie tieto plné moci tak nemohli byť overiteľné, resp. chránené. Z dokazovania vyplynulo, že viacero týchto plných mocí bolo falošných a to tak, že splnomocniteľ ich vôbec neudelil a jeho podpis bol falošný alebo sa jednalo preukázateľne o plnomocenstvá vystavené na už mŕtve osoby. Množstvo plných mocí nebolo vypísaných ani rukou splnomocniteľa, vypisovali ich vlastnoručne splnomocnenci rovnakým písmom, u niektorých sa nápadne podobali podpisy, niektoré nemali celé meno alebo bolo použité viacero druhov písma, čo nevzbudzuje ich dôveryhodnosť. Podľa zoznamu podielnikov by združenie malo mať 652 známych podielnikov z radov fyzických osôb, taktiež Slovenskú republiku ako vlastníka štátnych pozemkov a 160 neznámych vlastníkov, pričom za týchto koná Slovenský pozemkový fond. Podľa čísiel plnomocenstiev, ktoré boli súdu známe zo spisu plynie, že plnomocenstiev bolo zaslaných zrejme minimálne 587, keďže toto je najvyšším číslom na poslednej plnej moci v súdnom spise. Táto skutočnosť však nekorešponduje s počtom osôb podľa prezenčnej listiny. Z vyjadrenia notárky plynie, že celkom registrovala na valnom zhromaždení 300 plných mocí (č. l. 238) a zaslala ich súdu. Súd tieto plnomocenstvá prepočítal a zistil, že ich nie je 300, ale len 290 a že z tohto počtu číslovaných plnomocenstiev je 140. Počtom 150 plnomocenstiev bolo tých, ktoré vypracovalo Poľovnícke združenie. Zjavne teda 10 plných mocí chýba. Súd mal za preukázané, že bolo sfalšované plnomocenstvo Michala Zavackého z Tatranskej Lomnice, taktiež poľovník Mudrák registroval poverenie za Michala Vacha z Osturne, ktorý v tom čase už bol mŕtvy. Poľovník Kapráľ registroval plnomocenstvo za Annu Želonkovú z Košíc, hoci tá už zomrela v januári 2015. Takisto mal byť prítomný ako účastník zhromaždenia aj Michal Dučák, nar. v roku 1941, hoci ten už je mŕtvy od roku 2013 a rovnako pani Katarína Brejčáková nikoho nespnomocnila, ale jej plnomocenstvo predložil rovnako poľovník Ing. Harabin. Viaceré osoby ako Ján Gorel, Simona Lazaráková, Jozef Miškovič, Jozef Tužák, Ondrej Polák, Magdaléna Ožvaldíková, Michal Dučák, Dana Ilavská, Katarína Homzová, Martina Dučáková, Iveta Šubrtová, Katarína Rusnáková, Ondrej Lešundák, Ing. Ján Romaňák, kaník Michal, Ján Brejčák, Mária Závacká, Katarína Lazaráková, Miroslav Romaňák, magda Mačáková, Marcela Jureková, Ján Vasičák, Anna Gorelová, Mária Gallyová vyhlásili, že pri udeľovaní splnomocnenia členom poľovníckeho združenia Bystrá boli uvedení do omylu, pretože ho dali iba na užívanie pozemku za účelom poľovania a nie na odvolávanie členov výboru, ktoré nakoniec nebolo ani v programe a žiadajú pre zneužitie plnej moci o neakceptovanie splnomocnenia a o nezarátanie do prezentácie pre zneužitie plnej moci už v prebehnuvšom hlasovaní, či / niektorí z nich /ako aj v budúcich prípadných hlasovaniach. Mária Kaňuková potvrdila, že boli zneužitú plné moci niektorých osôb aj na iné účely, nielen na hlasovanie za výkon poľovného práva. Súd prvej inštancie taktiež z vykonaného dokazovania zistil, že plnomocenstvá totožné pod č. 536 boli dve. Podpísali ich tak Magdaléna Lešková, ako aj Anna Jasenčáková, hoci muselo byť zaslané iba jednej z nich. Ak súd prvej inštancie zohľadnil započítanie falošných plných mocí a mocí, ktoré možno považovať vzhľadom na ust. § 22 ods. 2, § 33 a § 49 Obč. zákonníka za neplatné, v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k tomu, aby bolo valné zhromaždenie uznášaniaschopné. Za daných okolností je podľa názoru súdu následne veľmi otázne či valné zhromaždenie predmetného urbárskeho spoločenstva bolo v čase konania vôbec uznášaniaschopné. Z takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za to, že prezentácia ako bola vykonaná a následný

postup nepreukázal, že zhromaždenie bolo vôbec uznášaniaschopné. Taktiež v priebehu konania bol súdom zistený aj celý rad ďalších sporných skutočností. Súd už ďalej neriešil to, či dočasný riadiaci môže ukončiť valné zhromaždenie, avšak predbežne konštatoval, že ak to zákon nezakazuje, tak zrejme dočasný riadiaci môže ukončiť valné zhromaždenie. Žalovaný nie je štátny orgán, takže môže konať všetko, čo zákon nezakazuje. Taký prípad by mali riešiť vnútorné dokumenty spoločenstva, to ich však doposiaľ neprijalo. Ak schôdza nebola zrejme uznášaniaschopná, tak zrejme mal a mohol. Ak ju ukončil nemalo sa v nej už pokračovať. Takéto pokračovanie odporuje zneniu a výkladu uvádzaného zákona. Z takto opísaného postupu súd vyhodnotil zo strany žalovaného zrejmu prevažujúcu motiváciu poškodiť, či znevýhodniť niektorých spoluvlastníkov a získať z takéhoto konania aj svoj prospech. Takýto výkon práv odporuje dobrým mravom a vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok.

5. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 262 ods. 1, 262 ods. 2 a ust. § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. V odvolaní ďalej uviedol, že žiadne dokazovanie ohľadom údajne falošne získaných hlasov a ich použitia v rozpore s príkazom splnomocniteľa v konaní nebolo vykonané. Výrok súdu odporuje skutkovému stavu a neobsahuje právne relevantné skutočnosti. Rozsudok je nesprávny a vychádzajúc zo znenia textu nezrozumiteľný. Súd z takto vykonaného dokazovania zistil nad všetku pochybnosť neuznášaniaschopnosť valného zhromaždenia. Splnomocnenia, ktoré boli udelené spoluvlastníkom však podľa názoru žalovaného zodpovedajú zákonnej požiadavke na zastupovanie na základe splnomocnenia podľa Občianskeho zákonníka. Súd nemôže prihliadať na jednoduché tvrdenia žalobcov a rozhodnúť bez náležitého zistenia a preukázania údajného falšovania splnomocnení. Ani bez náležitého zistenia a preukázania, v akom rozsahu a ktoré konkrétne splnomocnenia boli údajne falošné. Súd nemôže ani prihliadať na späťvzatie niektorých splnomocnení, keďže tieto boli údajne späťvzaté, až po skončení valného zhromaždenia. Sporné plnomocnenstvo Michala Závackého nebolo v prezenčnej listine zaregistrované a z tohto dôvodu nemohlo ovplyvniť výsledky hlasovania na zhromaždení, čím sa súd v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal. Súd zároveň poukazyval na množstvo listinných dôkazov aj z rokov 2014 a 2015, tieto s prejednávaným návrhom nemajú žiadnu relevantnú súvislosť. V odôvodnení rozhodnutia súd neuvádza aký význam pre jeho rozhodnutie, ten ktorý z listinných dôkazov má. Z uvádzaného možno tiež odvodiť nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza aj konšpiračné teórie v podobe zosnovania plánov zo strany Poľovníckeho združenia Bystrá, ako aj existenciu rušičky signálu mobilného telefónneho spojenia na valnom zhromaždení, pričom tieto nemajú miesto v odôvodnení súdneho rozhodnutia a nezodpovedajú zákonnému princípu nestrannosti súdu. Všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, teda jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súd v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na zaužívanú prax pozemkového spoločenstva, že splnomocnenia boli číslované a z toho odvádza pre žalovaného nepriaznivé následky. Ani zákon a ani zmluva o založení pozemkového spoločenstva, takéto obmedzujúce ustanovenie neobsahuje. Žiadne kogentné ustanovenie predmetného zákona neurčuje naplniť žalobcom a súdom vyžadovanú formu splnomocnenia. Splnomocniteľovi nemožno uprieť jeho zákonom a

ústavou garantované právo nechať sa zastupovať podľa svojej slobodnej vôle. V spise sa nachádzajú prezenčné listiny, ktoré boli predložené žalobcami, ako aj prezenčná listina, ktorá spĺňa podmienky pre riadne konanie valného zhromaždenia a na tejto prezenčnej listine nachádza plný počet podielnikov, teda 652, ako aj Slovenská republika zastúpená Slovenským pozemkovým fondom. Kontrola prezenčných listín bola v úvode prezentácie valného zhromaždenia odobrená žalobcom v štvrtom rade, ako aj predsedom dozornej rady. Predseda výboru nemal zákonnú možnosť zhromaždenie ukončiť, keďže ho riadne otvoril a konštatoval jeho uznášaniaschopnosť. V tomto momente bol jediným orgánom, ktorý mohol prijímať akékoľvek uznesenia (vrátane uznesenia o ukončení zhromaždenia) samotné valné zhromaždenie. Po otvorení zhromaždenia a vyslovenia uznášaniaschopnosti zhromaždenia predseda výboru nemá žiadne právomoci či kompetencie, okrem moderovania priebehu zhromaždenia. Žalobcovia a odídenci z valného zhromaždenia, ktorí sa prezentovali a boli zapísaní do prezenčnej listiny boli aj prítomní na zhromaždení. Týmto je zrejmé, že zhromaždenie nebolo znovu zvolané, ale sa pokračovalo v riadne zvolanom zhromaždení zákonným spôsobom, a to za účasti nadpolovičnej väčšiny v pomere 51,36 % k celkovej výmere spoločných pozemkov. Spôsob odvolávania členov výboru nie je v zákone, ani v zmluve o založení pozemkového spoločenstva nijako upravený. Žalovaný postupoval analogicky ako pri voľbe členov výboru. Pri počítaní hlasov v následnom hlasovaní sa spočítali hlasy prítomných podielnikov a ich splnomocnených zástupcov v rokovacej sále na hlasovacích lístkoch a zistila sa nadpolovičná väčšina hlasov všetkých členov spoločenstva. Všetky uznesenia valného zhromaždenia boli prijaté v súlade s požiadavkou zákona a teda boli platne prijaté. Zo zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 07.02.2016 je tiež nesporné, že prítomní členovia spoločenstva verejným hlasovaním prijali uznesenie, že valné zhromaždenie bolo riadne zvolané a je uznášaniaschopné. Žalovaný považuje rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné a zmätočné, nakoľko každý má právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia a právo na spravodlivý súdny proces.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia, ktorí vo svojom písomnom vyjadrení uviedli, že z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa sa dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom zaoberal všetkými pre meritórne rozhodnutie podstatnými skutkovými okolnosťami, na ktoré aplikoval relevantné právne predpisy. Podľa názoru žalobcov odôvodnenie napadnutého rozsudku je jasné, zrozumiteľné a výstižné. Súd v ňom šiel nad rámec nutne potrebnej právnej kvalifikácie a vykonania dôkazov, ktoré vykonal a vyhodnotil ich jednotlivo, a tiež vo vzájomných súvislostiach. Žalovaný v odvolaní uvádza zavádzajúce tvrdenie, podľa ktorého žalobca v 1. rade Ján Bajerčák, ako predsedajúci valného zhromaždenia, ktoré sa konalo dňa 07.02.2016, toto valné zhromaždenie otvoril, keď mal zistiť a vyhlásiť, že valné zhromaždenie je uznášaniaschopné. Takéto jeho vyhlásenie je zachytené v notárskej zápisnici, ktorú vyhotovila notárka JUDr. Sčensná. Táto skutočnosť, resp. konštatovanie, je však iba orientačné. To, či valné zhromaždenie je v konkrétnom prípade uznášaniaschopné vždy overuje a potvrdzuje mandátová komisia. K jej ustanoveniu však na valnom zhromaždení vôbec nedošlo, keďže sa skončilo predčasne. Žalovaný však toto predčasné ukončenie valného zhromaždenia neakceptoval. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že podľa bodu čl. 5, bod 3 Zmluvy o pozemkovom spoločenstve zastupovať vlastníka spoločnej nehnuteľnosti na valnom zhromaždení môže iba iný vlastník spoločnej nehnuteľnosti, príbuzní v priamom rade, manžel, resp. manželka alebo súrodenec. Súd zároveň zistil, že z predložených splnomocnení nebolo možné zistiť, či tieto spĺňajú uvedenú požiadavku. To bol ďalší dôvod, pre ktorý súd

dospel k záveru, že splnomocnenia sú neplatné. Napadnutý rozsudok tak vo svojom odôvodnení neobsahuje žiadne konšpiračné teórie, ale na základe riadne preukázaných skutočností v ňom súd vyvodzuje skutkové a právne závery, ktoré náležite, a miestami nad rámec, svoje povinnosti zdôvodnil. V zmysle čl. 7, bod 3, tretej vety zmluvy, výbor je uznášaniaschopný, ak je prítomná nadpolovičná väčšina všetkých jeho členov. To znamená, že na to, aby mohol právny zástupca pripraviť odvolanie, musel mať na to priamy pokyn žalovaného. Tento pokyn by musel byť schválený nadpolovičnou väčšinou všetkých členov výboru, teda aspoň 5 členmi. Keďže v súčasnosti má výbor de facto len 4 členov, je vylúčené, aby takýto pokyn mohol byť zo strany žalovaného právnomu zástupcovi daný. Ak bol, jedná sa o rozhodne protiprávne konanie. Žalovaný tak fakticky nemá právnu subjektivitu. Vzhľadom na vyššie uvedené majú žalobcovia za to, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, a to napriek tomu, že splnomocnenie advokáta na právne zastupovanie nemožno podľa Civilného sporového poriadku obmedziť.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v jeho napadnutých častiach, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Základnou a podstatnou námietkou žalovaného bola nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia súdu prvej inštancie a to z dôvodu, že súd prvej inštancie konštatoval neuznášaniaschopnosť valného zhromaždenia, pričom k uvedenému záveru súd nevykonal dostatočné dokazovanie. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, ktoré konkrétne plnomocenstvá považoval súd za neplatné a ktoré z nich považoval za sfalšované. Súd konštatoval neplatnosť, resp. sfalšovanie jednotlivých plnomocenstiev bez uvedenia konkrétnych číselných údajov o počte neplatných hlasov. K takémuto záveru dospel bez náležitého zistenia a preukázania neplatnosti, resp. falšovania splnomocnení. Taktiež namietal, že súd prvej inštancie vychádzal z akejsi zaužívanej praxe pozemkového spoločenstva o číslovaní plnomocenstiev, pričom takáto povinnosť ani zo zákona, ani zo zmluvy o založení pozemkového spoločenstva nevyplýva, a napriek tejto skutočnosti súd prvej inštancie odvodil pre žalovaného nepriaznivé následky v podobe neplatnosti plnomocenstiev. Taktiež sa v rámci nepreskúmateľného a zmätočného odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvej inštancie riadne nezaoberal v spise sa nachádzajúcimi prezenčnými listinami, ktoré boli predložené žalobcami, ako aj prezenčnou listinou, ktorá splňala podmienky pre riadne konanie valného zhromaždenia. Rovnako súdu vyčítal konšpiračné teórie uvádzané v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré mali spočívať v tvrdeniach súdu o zosnovaní plánov Poľovníckeho združenia Bystrá voči pozemkovému spoločenstvu, ako aj existenciu rušičky signálu mobilných telefónov v čase a mieste konania valného zhromaždenia bez toho, aby súd prvého stupňa k týmto skutočnostiam vôbec vykonal akékoľvek ďalšie dokazovanie, a tieto závery uvedené v rozhodnutí oprel iba o tvrdenia samotných žalobcov.

10. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách každý

člen spoločenstva má pri rozhodovaní zhromaždenia rovnaký pomer hlasov, aký mu patrí podľa pomeru účasti člena spoločenstva na výkone práv a povinností podľa ust. § 9 ods. 4. Spoločenstvo, ktoré je členom seba samého nemá pri rozhodovaní zhromaždenia žiadne hlasy.

11. Podľa ust. § 15 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách zhromaždenie rozhoduje, podľa § 14 ods. 7 písm. a) b) i) a j) nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých členov spoločenstva; o veciach podľa § 14 ods. 7 písm. c) f) g) h) a k) zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov členov spoločenstva, ktorých podiely na spoločnej nehnuteľnosti nespravuje alebo s ktorými nenakladá fond, podľa ust. § 10 ods. 1 a 2 a ktorých podiel je na spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti nespravuje alebo s ktorými nenakladá správca. O veciach podľa ust. § 14 ods. 7 písm. d) a e) rozhodujú len vlastníci spoločnej nehnuteľnosti nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov. Prehlasovaní členovia spoločenstva majú právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu je záver súdu o neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 07.02.2016 predčasný a nedostatočne odôvodnený. Tento záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie pri základnom hodnotení uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia často krát v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza iba domnienky a dohady, a to najmä tam, kde je potrebné konštatovať konkrétne číselné údaje o počte platných a neplatných plnomocenstiev. Je tomu napr. aj v odseku č. 68 rozsudku súdu, kde súd prvej inštancie uvádza, že plnomocenstiev bolo zaslaných „zrejme minimálne 587“. Rovnako v ods. 72 uvádza, že boli zneužitá plná moc „niektorých osôb“, pričom tieto osoby nekonkretizuje. Rovnako neurčitost' záverov a vyhodnotenia dokazovania vyplývajú aj z odseku č. 79 rozsudku, kde súd prvej inštancie síce uvádza, že ak započítava falošné plné moci, ako aj plné moci, ktoré považuje za neplatné podľa ustanovení Obč. zákonníka, v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k tomu, aby bolo valné zhromaždenie uznášaniaschopné. Ktoré konkrétne plné moci považuje za falošné, resp. ktoré konkrétne plné moci považuje za neplatné, však súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení už neuvádza, a to ani konkrétnymi číslami plných mocí, ako ani osobami, ktoré ich udelili, resp. počtom hlasov, ktoré na tieto falošné, resp. neplatné plné moci pripadajú. Rovnako tak neurčitost' záveru vyplýva aj z odseku č. 83 rozsudku, kde súd uvádza, že považuje za veľmi otáznymi údaje o tom, či predmetné urbárske spoločenstvo a jeho valné zhromaždenie bolo v čase konania vôbec uznášaniaschopné, pričom však vzniknutú „otáznosť“ bližšie nešpecifikuje, ani neuvádza, ktoré údaje má na mysli. Rovnako tak súd v rámci vykonaného dokazovania sa náležite nezaoberal prezenčnými listinami k valnému zhromaždeniu, pričom tieto sa ako listinné dôkazy v súdnom spise nachádzajú. Rovnako nevykonaním porovnania prezenčných listín s listinnými dôkazmi v podobe plnomocenstiev nachádzajúcich sa v súdnom spise a z uvedeného ani neurobil konkrétne porovnávacie závery. Pri komplexnom posudzovaní plnomocenstiev sa súd dostatočne konkrétne a podrobne zaoberal iba niektorými (uvedené v odseku č. 70 rozhodnutia - falošné plnomocenstvá a odseku č. 71 rozhodnutia - zneužitá plnomocenstvá). Zároveň však už neporovnáva tieto plné moci s prezenčnými listinami, notárskou zápisnicou a ich prípadným započítaním do kvóra nadpolovičnej väčšiny. Taktiež čo sa týka plnomocenstiev, ktoré mali byť údajne zneužitá súd prvej inštancie iba príkladne uvádza niektoré osoby. V odôvodnení neuviedol skutkový priebeh ich zneužitia a ten ani nepodradil pod konkrétnu hmotnoprávnú normu. Možno teda konštatovať, že bez riadne vykonaného dokazovania a bez riadne uvedených logických porovnávacích úvah (porovnania

číselných údajov pomeru platných či neplatných hlasovacích práv) a bez konzistentných záverov súd prvej inštalácie konštaloval neuznášalíaschopnosť valného zhromaždenia.

13. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu riadne vykonať dokazovanie ohľadne dosiahnutia kvóra v podobe nadpolovičnej väčšiny členov žalovaného na valnom zhromaždení konanom dňa 07.02.2016. Súd jednotlivito preskúma v dostatočnom rozsahu plnomocenstvá nachádzajúce sa v súdnom spise. Tieto zároveň porovná s prezenčnými listinami vyhotovenými k dotknutému valnému zhromaždeniu a notárskej zápisnici. Následne v prípade vyslovenia právneho záveru o zneužití plnomocenstiev, neplatnosti plnomocenstiev, resp. falšovania plnomocenstiev uvedie súd prvej inštalácie, ktoré konkrétne plnomocenstvá považuje za sfalšované a z akých dôvodov, ktoré plnomocenstvá považuje za neplatné a z akých dôvodov, a ktoré plnomocenstvá považuje za zneužitú a z akých dôvodov. Tieto závery zároveň podradí pod konkrétnu hmotnoprávnu normu. Následne k plnomocenstvám, ktoré z týchto dôvodov nebude možné započítať do kvóra nadpolovičnej väčšiny pri hlasovaní, uvedie konkrétne množstvo hlasov, resp. percentuálny údaj v porovnaní s potrebou dosiahnutia kvóra nadpolovičnej väčšiny tak, aby bolo zrejmé, či po vyhodnotení jednotlivých plnomocenstiev súdom prvej inštalácie bolo valné zhromaždenie vyhodnotené ako uznášalíaschopné, alebo neuznášalíaschopné. Až v prípade, že súd dospeje k názoru, že valné zhromaždenie bolo uznášalíaschopné v momente jeho započatia, následne vyhodnotí či táto uznášalíaschopnosť trvala aj po odchode viacerých členov valného zhromaždenia. Teda vyhodnotí uznášalíaschopnosť k momentu, keď došlo k ďalšimu pokračovaniu valného zhromaždenia po odchode predsedu a spisovaniu notárskej zápisnice. Až následne sa bude z pohľadu právneho posúdenia veci zaoberať možnosťou, resp. nemožnosťou pokračovania valného zhromaždenia bez prítomnosti jeho predsedu.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštalácie v rozhodnutí vo veci samej v zmysle ust. § 396 ods. 3 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

16. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštalácie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a je povinný dôsledne rešpektovať inštruktívnu časť odôvodnenia odvolacieho súdu.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Prešove dňa 27. augusta 2019

JUDr. Martin Baran
predseda senátu

JUDr. Eva Šofranková
člen senátu

JUDr. Antónia Kandravá
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Martina Sobotová